

stærkningsfond kommer tilstede, saa er det en anden Sag.

Indenrigsministeren (Steele): Dette sidste Spørgsmaal maa det høie Thing ikke undre sig over, at man ikke sros har bearbejdet i Ministeriet, efter som det jo ikke er Ministeriets, men Landssthingets Forslag. Iøvrigt har jeg ikke haft nogen Betænelighed ved at modtage Forslaget med den Forandring, som foregik i det andet Thing i den Henseende, idet Sagen praktisk taget har mindre Betydning her end paa andre Steder, hvor man staar overfor en Institution, der har ordnede og betydelige selvstændige Midler, og som giver Udbytte til en lang Eksistens. Desværre er dette ikke Tilfælde med de lolland-falsterke Baner, hvis Forstærkningsfond forsvinder i en rivende Fart, saa at der er stor Udbytte til, at disse Baner i en ikke fjern Fremtid ville komme i Statens Haand, hvilket ialtsald temmelig sikkert vil være Tilfældet med Hensyn til Driften af dem. Det vil ses, at under saadanne Forhold er Forhandlingen med et saadant Selskab dels noget lettere, og dels af mindre Betydning, end den under andre Omstændigheder vilde være. Det er min Overbevisning, at Staten ikke kan undgaa sit finansielle Ansvar overfor disse Baner, og om den tager det paa den ene eller den anden Maade har derfor ikke stort at betyde. Da jeg ikke har fremsat Lovforslaget med den Bestemmelse, som her er givet, har jeg iøvrigt ikke haft Leilighed eller Anledning til at pleie Forhandling med Bestyrelsen af de lolland-falsterke Baner, men paa et tidligere Stadium har der været pleiet Forhandlinger og været sluttet en Overenskomst, som vil komme til Udførelse under visse Eventualiteter, hvilken Overenskomst gik ud paa, at det lolland-falsterke Selskab skulde overtage Halvdelen af Beskostningerne saavel ved Anlægget som ved Driften af en Færgeforbindelse imellem Sjælland og Falster. Det er altsaa dette, som tidligere har været vedtaget. Hvad man vil gjøre i dette Dieblit, veed jeg ikke. Jeg har som sagt ikke haft Anledning til at forhandle med Bestyrelsen derom, men jeg skal blot i Almindelighed gjøre den Bemærkning, at praktisk taget synes Spørgsmaalet ikke at have saa overordentlig stor Betydning, som det under andre Omstændigheder vilde kunne have. — Hvorvidt man vil anse det tilstedelig at udsætte nærværende Lovforslags Gjennemførelse af Hensyn til senere fremkomne Begjæringer og Andragender, maa jo ganske bero paa den Vægt, som man tillægger disse Andragender, hvorom jeg ikke i Dieblittet skal udtale mig næriere. Jeg vil kun sige, at min Opfattelse af Forholdet er den, at det ikke er sandsynligt, at man vil komme til at gjøre de Indrømmelser overfor Bordingborg og det forenede Dampstibselskab, som forlanges. Det forekommer

mig ikke, at den Omstændighed, at Skibe af en vis Størrelse ville blive nødsagede til at gaa igennem den Bro, som vil blive anlagt, kan være af den Betydning, at det af denne Grund skulde være tilstedelig at foretage Forandringer i en Plan, som jeg maa antage er gaaet ud fra Hensynet til, hvad der er det Hensigtsmæssigste for Overfartsforholdene mellem Sjælland og Falster. Jeg tror ikke, at man just vil være villig til af den ansøgte Grund at offre store Summer af Statskassen herpaa og til at udsætte Anlægget af et Foretagende, som har den største Interesse baade for Sjælland og for Lolland-Falster. Iøvrigt skal jeg ikke paa dette Standpunkt komme videre ind paa Sagen, idet jeg skal afvente de nærmere Oplysninger, som jeg maa faae fra de Teknikere, som jeg har ønsket at høre i denne Anledning. Det er kun min foreløbige Mening, at disse Andragender bleve af den sidste ærede Taler tillagte en Vægt, som jeg ikke tror, at de ved nærmere Bestuelse af Sagen fortjene, samt at, hvis dette er Tilfældet, vilde det være ueheldigt, om de skulde foranledige en Forhaling af Gjennemførelsen af denne i sig selv meget vigtige Sag. Hvorvidt Ingenieurerne allerede paa Forhaand have nogen klar Forestilling om, hvilken Forandring med Hensyn til Anlægssummen en saadan Forandring af Projektet vilde foranledige, kan jeg jo ikke sige Noget om; men saavidt jeg erindrer, vilde den Forandring i hele Anlægsplanen, som var stillet i Udbytte af Handelsforeningen og af det forenede Dampstibselskab, tillige foranledige Anlægget af Havnen paa et andet Sted end det, hvor den nu er projekteret. (Berg: Det tror jeg ikke!). Ja, jeg tror det, og hvis Saadant er Tilfældet, saa vil det jo ses, at der vil udtræves ikke ubetydelige Forarbejder. Andragendet er imidlertid indkommet saa sent, at jeg maa tilstaa, at mit Kjendskab til det er meget ringe, men det forekommer mig ganske vist, at det laa i Planen, at Havnen skulde flyttes, hvilket jo nu imidlertid vil vise sig. Der til skal jeg indskrænke mig.

Clausen: Det er jo naturligt, at Bordingborgs Interesser maa ligesaa fuldt komme i Betragtning som Lolland-Falsters, og dersom Interesserne kunde forenes, vilde det jo altid være det bedste, men jeg vil i hvert Fald haabe, at det Andragende, som er indkommet fra Bordingborg, vil blive underkastet en nøiagtig Besøvelse. Det er jo ikke altid, at man i det Dieblit, man indgiver sit Andragende, har set paa Forholdene saa nøie i de forskjellige Retninger, som man burde. Jeg har særlig lagt Mærke til, da jeg har reist den Vej saameget, at under Forhold paa Masnedund til med Is, bestandig fra Vest. Det bliver fuldt pakket til øster paa, saa det har været